

عنوان مقاله:

بررسی رجحان کنشگری زن در تشکیل خانواده با تاکید بر مفهوم انتخابگری

محل انتشار:

دو فصلنامه دین و ارتباطات، دوره 28، شماره 60 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدحسین شاه آبادی - دکترای فرهنگ و ارتباطات دانشگاه باقرالعلوم (علیه السلام)

حسین بستان نجفی - دانشیار و عضو هیئت علمی گروه جامعه شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

خلاصه مقاله:

اهمیت خانواده از دیرباز حتی در جوامع لجام گسیخته غربی و شرقی امری مهم و بدیهی بوده است، اما به نظر می رسد خانواده امروزی دستخوش تغییراتی شده است؛ به طوری که در خانواده های مدرن نقش خانواده ها در ازدواج بسیار حداقلی شده است. در خانواده سنتی نیز خانواده ها و به ویژه پدر بیشترین نقش را داشتند و دختر نقش بسیار کمی ایفا می کرد. او باید منتظر خواستگاران می ماند و اگر خواستگار مطلوبی نمی آمد یا باید خانواده نامطلوب خود را تشکیل می داد یا مجرد را برمی گزید و در این بین نظر پدر نقش اساسی داشت. بر این اساس، مقاله حاضر به دنبال این پرسش است که آیا کنشگری زن در تشکیل خانواده رجحان دارد یا نه؟. این مقاله با بررسی منابع دینی به «اثبات رجحان انتخاب گری زن با کمک گرفتن از منابع دینی» می پردازد و پس از آن «رجحان انتخاب گری زن با استفاده از نظریات علوم اجتماعی» را اثبات می کند که عبارتند از: ادله ارتباطی (کنش ارتباطی هابرماس)، عقلی (تلازم حق و تکلیف)، تربیتی (رابطه مربی و متربی) و اقتصادی (نظریه تطبیق) و در نهایت به این نتیجه می رسد که در شرایط امروز جامعه، کنشگری زن در تشکیل خانواده نسبت به روش سنتی و مدرن رجحان دارد. در پایان نیز با بررسی آسیب ها، الگوی مطلوب کنشگری زن در تشکیل خانواده را براساس «انتخابگری توسط دختر» و «خواستگاری توسط پسر» پیشنهاد می دهد.

کلمات کلیدی:

انتخابگری، کنشگری زن، ازدواج، تشکیل خانواده، خانواده پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1424392>

